

Олександр В. Васильєв-Мюллер
Іван Васильович Гребенюк
Тарас Степанович Івашків
Андрій Іванович Випасняк
Василь Ігорович Табачин

Альтернативні джерела майбутнього: Майстерні Цивілізацій

Наші Карпати настільки старі, що фахівці вже досить давно знайшли біля містечка Королево у Закарпатті майже найстаріше поселення людини у Європі. Але їх місце у розвитку цивілізацій на Землі мабуть більш значніше і більш цікавіше для дослідників ніж вважалось раніше.

Сучасні вчені не згадують таких видатних вчених як Закарій Сітчин , який після 30 років наполегливої праці надрукував революційну для свідомості людства монографію «Дванадцята планета», а потім ще чотири - «Хронологія Землі», та Алана Алфорда, який у монографії «Боги нового тисячоліття» (1996) зробив спробу обґрунтувати вплив змін прецесії земної осі, коли здійснювався перехід від ери Тельця до ери Овна (4 тисячі літ до тепер), на використання Стоунхенджа та Мачу-Пікчу в Перу. Багато нового і цікавого ці автори спробували розповісти Світу, але не вистачало «маленької дрібнички», а саме фактів використання попередньою расою людства майже невичерпних можливостей нашої планети.

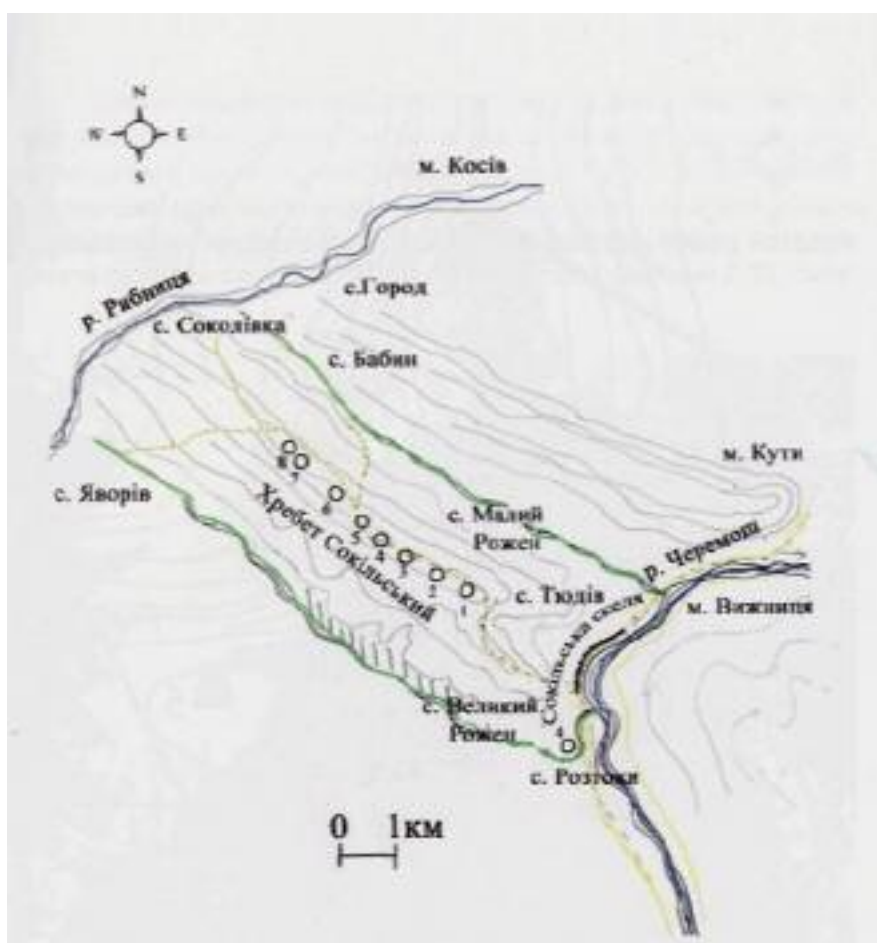
І цікаво, що саме цю «дрібничку» ми знаходимо у відомих усьому світу Карпатах в ті часи, коли є все ж така можливість за рахунок розвитку демократичних процесів у Східній Європі встановлювати наукові і культурні взаємозв'язки із народами Центральної і Західної Європи. Ми щиро сподіваємось, що наші теоретичні пошуки будуть сприяти спільному із колегами з Євросоюзу та Америки досягненню взаєморозуміння відносно шляхів використання нашого спільного багатства – Землі, на якій ми все ж таки, як і всі попередні покоління людей і рас людства, орендарі. Але не орендарі, які не розуміють для чого і навіщо існують, а орендарі які розуміють свою відповідальність перед всесвітом і історією розвитку Людства.

Можливо тільки зараз і є сенс зробити такі пропозиції, які ми робимо у цьому докладі, осягаючи ретроспективно ті великі ідеї і пропозиції, які

зробив Алан Алфод, і які ми доповнюємо і використовуємо як основу для своєї теорії вже у XXI столітті.

Але познайомимо Вас із тим, що обумовлює наше бажання дати своє бачення тому що зберегли для нас Карпати.

По-перше, як можна пояснити такі знахідки, які оприлюднив Микола Кугутяк, який шукає жертвенні чаші там де ми бачимо виробничу діяльність, якій майже 4000 років. Розглянемо Соکیلський хребет та Лесівські камені, Гарбузівські камені і Татарівські камені.

Малюнок 1. Соکیلський хребет. Скельні комплекси

(за Б. Томенчуком та М.Кугутяком):

Головне на що є сенс звернути увагу так це на те, що всі ці цікаві речі знайдені на хребті (!). Яким чином і якими потребами, окрім виробничих можна пояснити ці сліди обробки ?!

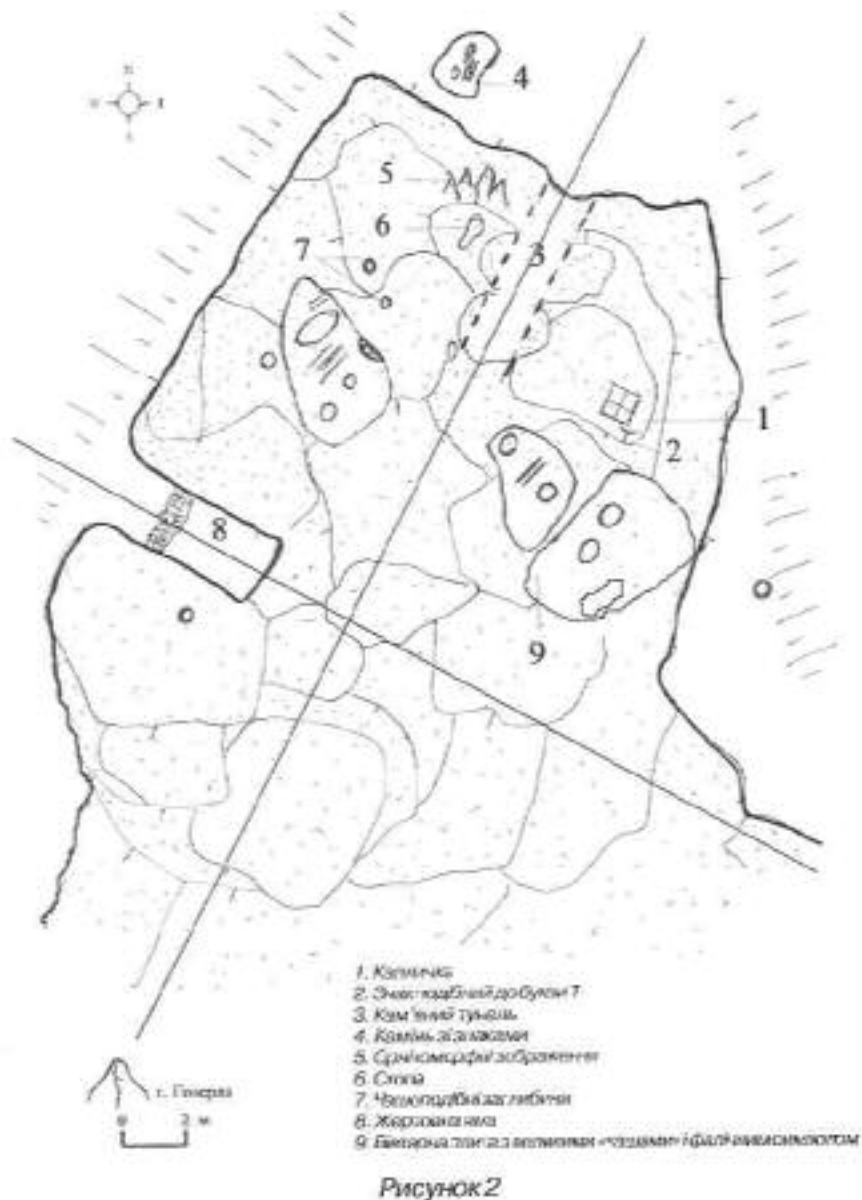

Лесівські камені. Скеля з врубом.

Лесівські камені. Вруби на вершині скельної платформи

Зверху на платформі зроблено два квадратних і один продовгуватий вруби (74x25 см) (фото 15, 16 за М. Кугутяком).

Малюнок 3. План «календарного святилища за Б. Томенчуком і М. Кугутяком», а насправді залишки виробничих споруд на горі Лисина Космацька

Але подивіться на ці фото і Вам буде ясно, що обробляли каміння дуже якісними інструментами (див фото М. Кугутяка).

До того ж візирна лінія, яка проходить з північного сходу через тунель на південний захід, спрямована прямо на Чорногірський хребет, зокрема на гору Говерлу, яка, очевидно, в давнину виступала природним далеким орієнтиром (академік М.Кугутяк).

Фото М. Кугутяка Перекриття тунелю

Фото М. Кугутяка . Вруб і підпора однієї з верхніх плит перекриття тунелю

Фото М. Кугутяка Промінь Сонця, що заходить, спрямований у «жертвну яму (за М.Кугутяком)», а насправді на залишки дуже великого виробництва.

Фото М. Кугутяка Промінь Сонця, що заходить, спрямований на залишки виробничих споруд.

І вважаю нас ніхто не зможе переконати, що це штучне утворення, яке має дуже не просте призначення. Ви тільки подивитесь на розташування цієї конструкції і на те встановлень останній камінь. Чому потрібен був проміжок між останнім каменем та основою ? Чому контактна площа повинна бути мінімальною ? Фахівці із лазерної техніки можуть цьому дати досить обґрунтовані пояснення, якщо їх залучити до співпраці.

Фото М. Кугутяка. Ніжки-опори голови «статуї (за М.Кугутяком)» головної частини виробничої споруди.

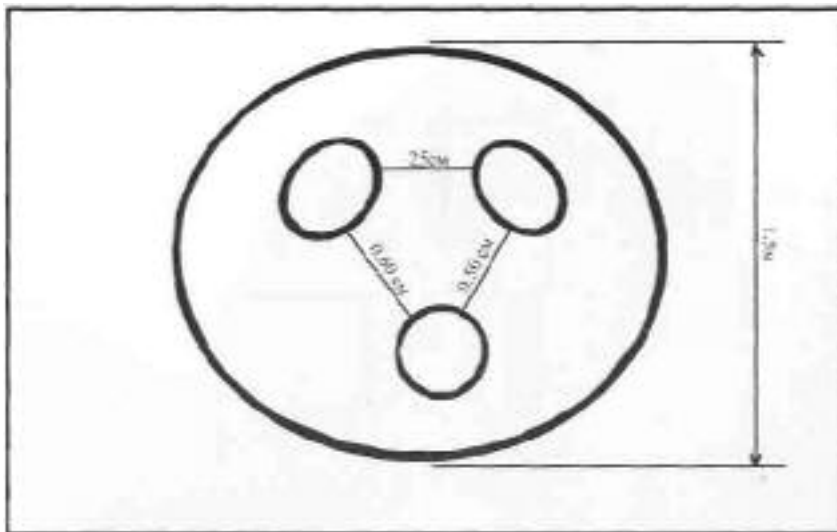

Фото М. Кугутяка. Округла виїмка між опорами.

Зрозуміло, що ми не погоджуємось в цілому із трактовкою призначення цих споруд, яку дають зараз історики, хоча десь у першому тисячолітті вони могли використовуватись і як окремі культові об'єкти. Це можливо.

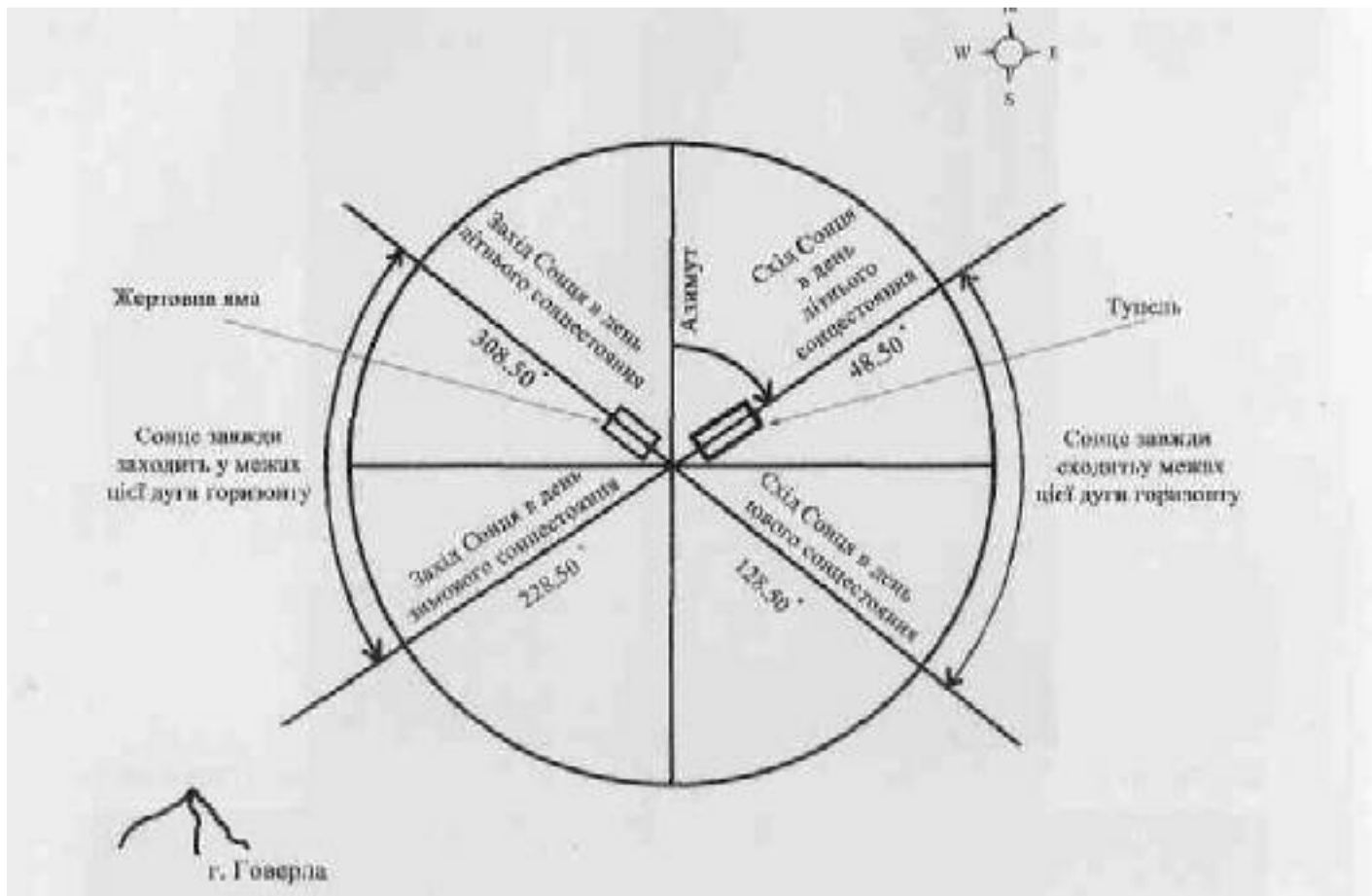

Фото М. Кугутяка. Головної частини виробничої споруди.

Малюнок 4. Схема розташування ніжок-опор.

Зрозуміло, що для нас найбільш цікаві дослідження, які підтверджують комплексність створення цих виробничих об'єктів і спрямованість їх на енергетичну взаємодію із орбітальними об'єктами. Останнє підтверджується дослідженнями Миколи Кугутяка (див. малюнок Т. Маланюка і Р.Сливки), який наводить у своїх монографіях орієнтацію двох достатньо визначних споруд (див. малюнок 5), а саме «Тунелю» та великій штучній споруди із якісно обробленими стінками (він називає її «жертвовною ямою»).

Малюнок 5. Орієнтовні азимути для точок сходу і заходу Сонця на широті Лисини Космацької (за Т. Маланюком і Р. Сливкою)

Ми можемо ще багато наводити прикладів залишків високотехнологічної діяльності розумних істот над створенням дійсно майстерень цивілізації у наших Карпатах, але є сенс звернути вашу увагу на самі відомі докази. Ми маємо на увазі унікальний скельний комплекс розташований на висоті 668 м над рівнем моря, названий на честь легендарного опришка Олекси Скелями Довбуша.

З півночі, при вході у лабіринт, височіє покряний вертикальними тріщинами камінь, висотою 50 м . Його основа має приблизно 6 x 8 метрів. За півтори сотні метрів від нього розташована група кам'яних скель. На самому південно-західному куті кам'яної гряди горизонтальний майданчик (40x60 м). З півночі та півдня він притулився до крутих скель, із заходу та південного-заходу його оточує штучний рів, який тепер шириною до 6 і глибиною до 3 м.

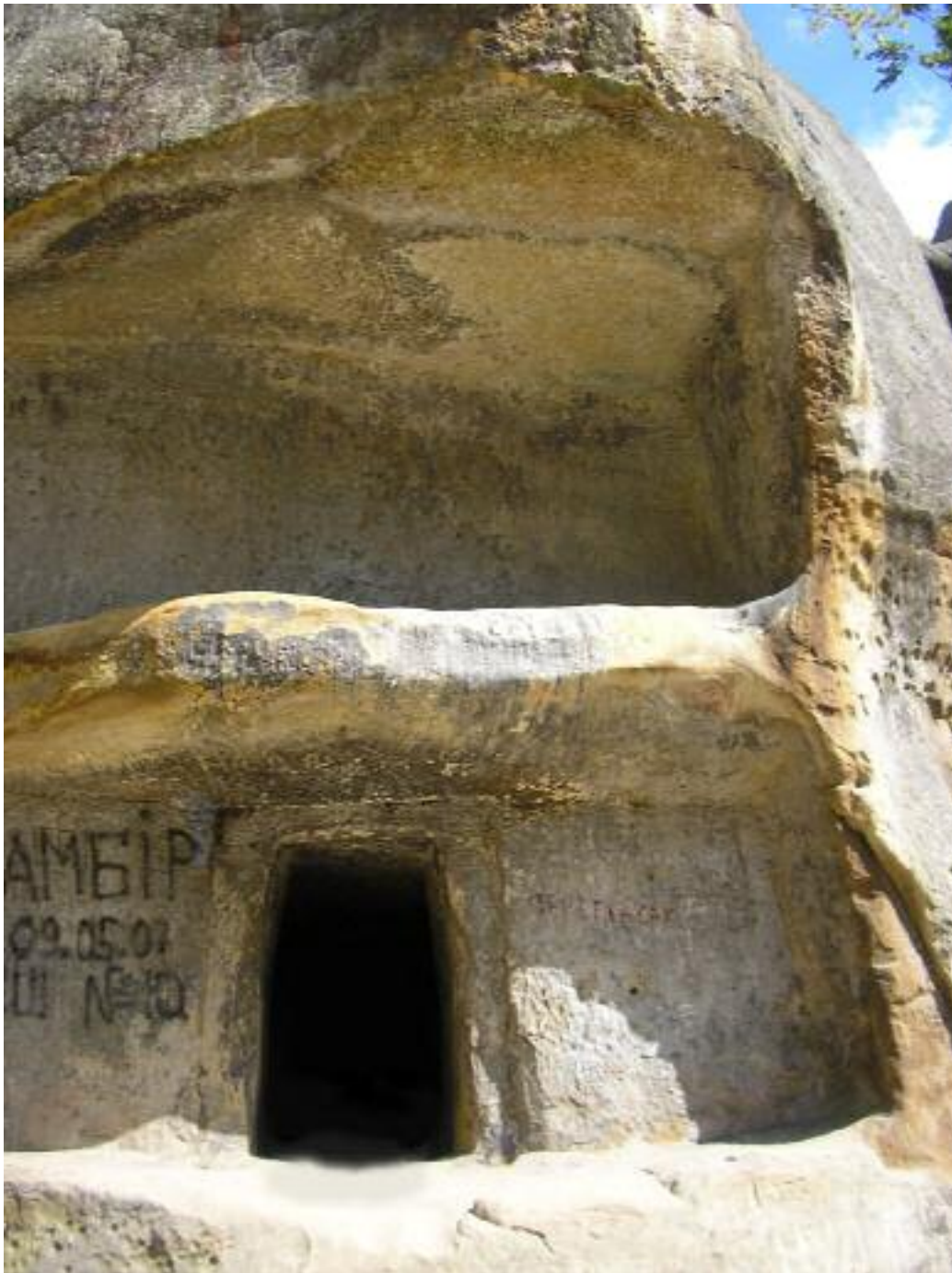

Фото №1 В.І. Табачина “Скелі Довбуша” в с. Бубнище

Болехівської міської ради

Перша, ліва печера, розташована на сучасному рівні природного дворика, вирубана у крайній скелі, яка межує з оборонним ровом. Печера має розміри 2,9х6 м. Стеля її імітує форму склепіння. Вздовж північної та південної стін зроблені кам'яні широкі лави. Друга печера – приміщення, розташоване в неширокій, але високій природній ущелині. Це двоярусна споруда, вирубана у бокових скельних стінах.

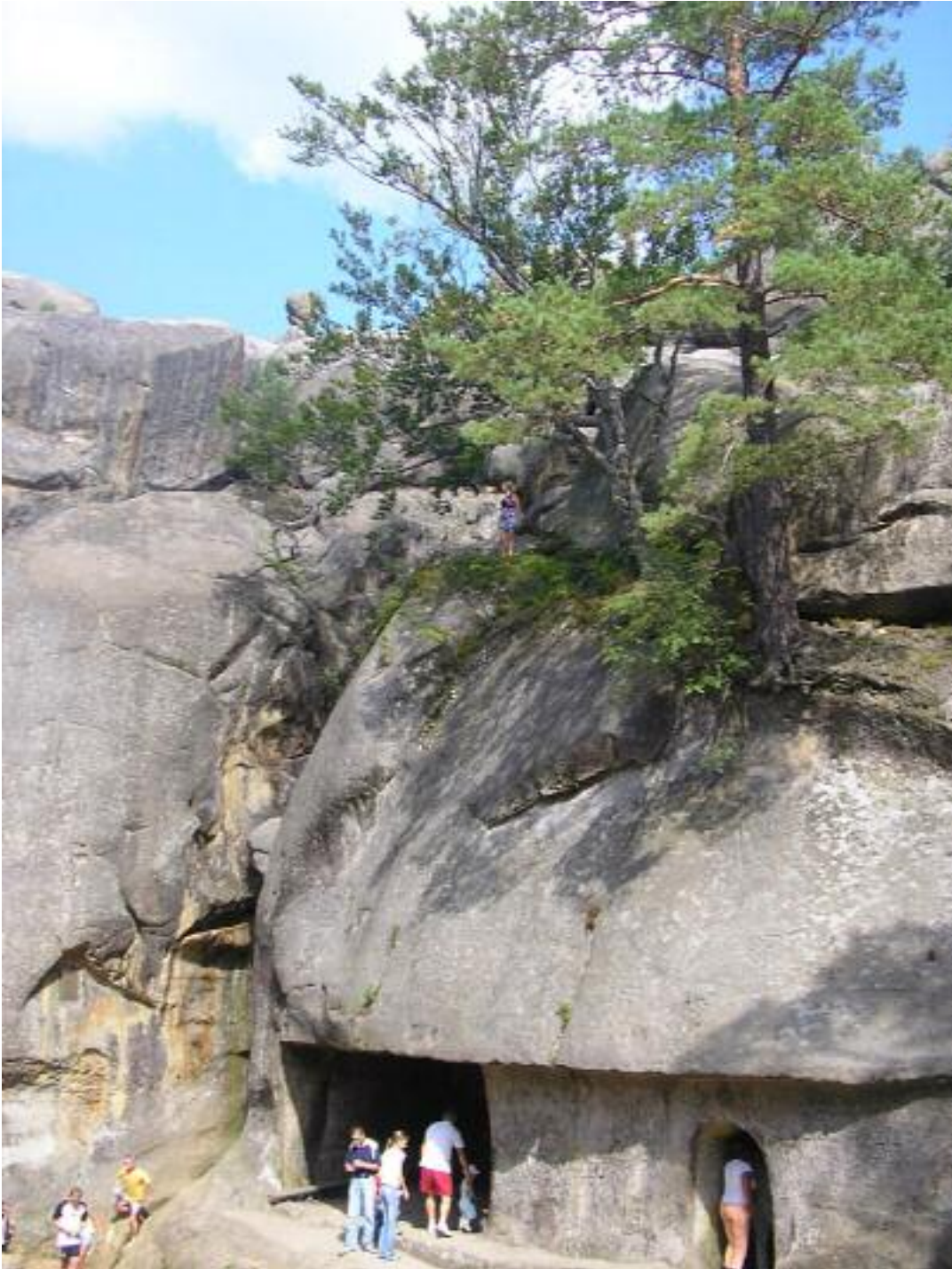

Фото №2 В.І. Табачина “Скелі Довбуша” в с. Бубнище
Болехівської міської ради

Скелясті виступи пісковиків заввишки до 80 м. Химерні нагромадження піскових скель утворилися більше 70 мільйонів років тому на дні теплого моря. Перед зором цих дивних природних творінь вервечкою пройшли всі геологічні, біологічні, історичні епохи від трилобіта до людини. Кам'яний лабіринт шириною 200 м тягнеться зі сходу на захід майже на 1 км, над ним змикається буковий та смерековий ліс.

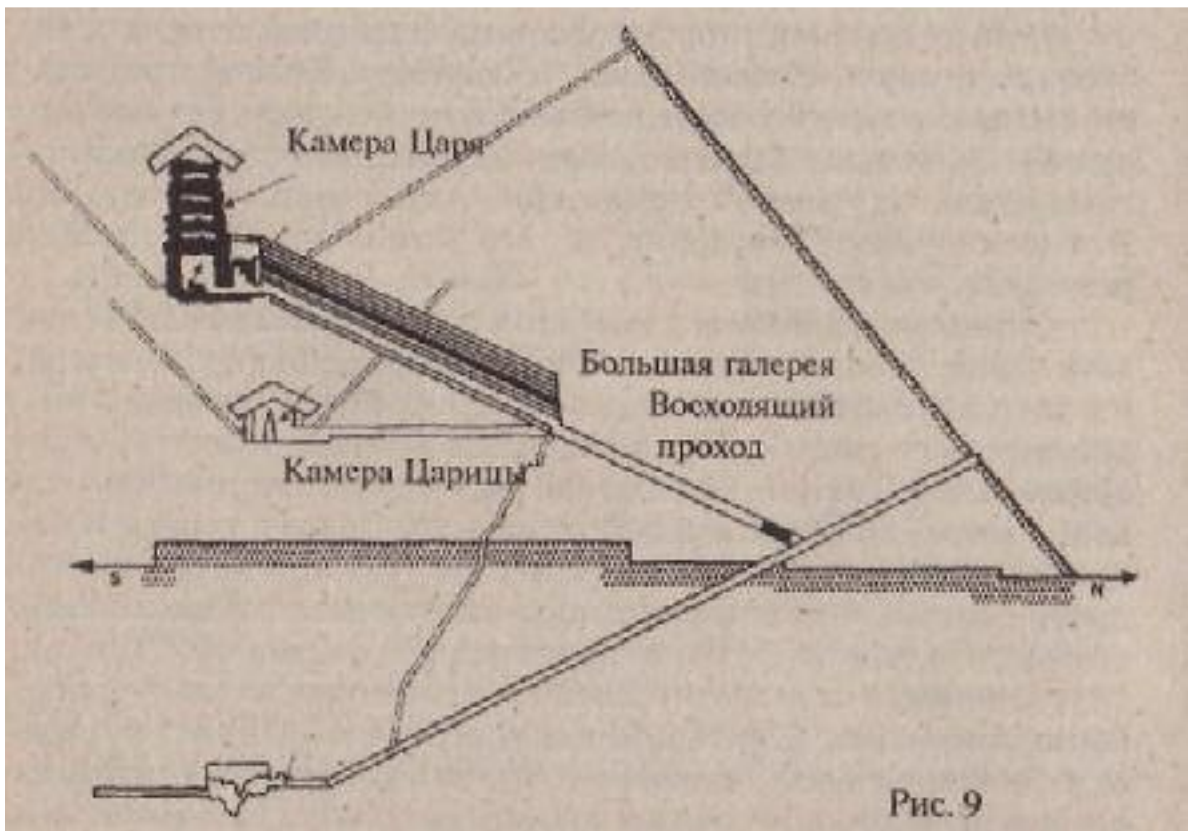
Фото №3 В.І. Табачина “Скелі Довбуша” в с. Бубнище
Болахівської міської ради

Фото №4 В.І. Табачина Вхід у печеру “Скелі Довбуша” в с. Бубнище
Болахівської міської ради

Всі ці залишки велетенських споруд, які були побудовані, згідно концепції Алана Елфорда, в давнину і майже за 4000 тисячі років до сучасних часів, дають підстави розглядати всі відомі феномени існування невідомого, але досить потужного виробництва по всьому Світові. І в першу чергу це виробництво існувало в стародавньому Єгипті, а Велика Піраміда і є останньою спорудою, яка залишилась від колись відомих у Світі Сіми Чудес. Її об'єм 90 мільйонів кубічних футів (приблизно 2,5 мільйонів кубічних метрів), що дорівнює 6-7 мільйонів тон. Вона у два рази більше за Емпайр Стейт-Білдинг за об'ємом і в 30 разів – за вагою (!). Сама Піраміда покоїться на платформі, яку штучно зрівняли, і яка має товщину 22 дюйма (55, 88 см.). І досі ця платформа абсолютно рівна і має допуск менш 1 дюйма (2,54 см.), а тримає навантаження більш декількох тисячоліть. Її фундамент - абсолютно точний квадрат, що є само по собі великим інженерним досягненням. Камені блоки зроблені досить точно і настільки щільно пристиковані один до одного, що між ними не потрібно було ніякого вапняного розчину. Вага кам'яних брил коливається від 2 до 2,5 тон, а гранітних глин – досягає 50-70 тон. Історикам відомо, що ці глиби переміщували до Піраміди із Асуана, а це за 1000 км (на південь). Вчені так і не можуть пояснити якими приладами ця велика праця виконувалась. Сучасні крани це можуть виконати (невже єгиптяни використовували технології ХХ століття?), але тої точності, яку досягли будівельники Піраміди, і сучасним фахівцям не досягти. Відвідувачі цієї Піраміди використовують штучний вхід, який у 820 році зробив каліф Аль-Мамун. Через цей вхід можливо потрапити у коридори – Спадний і Висхідний. Обидва ці коридори під кутом 26 градусів до горизонту. Висхідний коридор – це унікальна особливість Піраміди; нічого подібного не має ні в жодній єгипетській піраміді. Пригнувшись, ви йдете коридором і опиняєтесь у Великій галереї – це ще одна диковинка цієї Піраміди. Від Великій галереї йде прохід, який веде до приміщення, т.з. камера цариці. Головна особливість цієї камери – це велика ніша, яку вирубали в її східній стороні. Ця ніша технічною мовою називають ступінчатою виїмкою, але пояснити чому вона досягає висоти 5 метрів ніхто не може, як і її призначення. Доречи ця камера була пуста (нічого в ній не знайшли). Велика галерея тягнеться далі і підіймається під кутом 26 градусів на відстань 153 фута (51 м.) і на висоту 26 футів (8,7 м.). Важко знайти потрібні слова, як пише Алан Елфорд, «щоб описати дуже складну конструкцію галереї, яка виконана з дуже високою точністю. Краще її форму визначити як ступінчасту полу круглу (свод) арку-стелю, яка нагадує конфігурацію ніші у камері цариці, але більших розмірів, і не с'ять а із сім'ю ступінчатими виступами. Кожна плита виступає на 3 дюйма (7,5 см.)

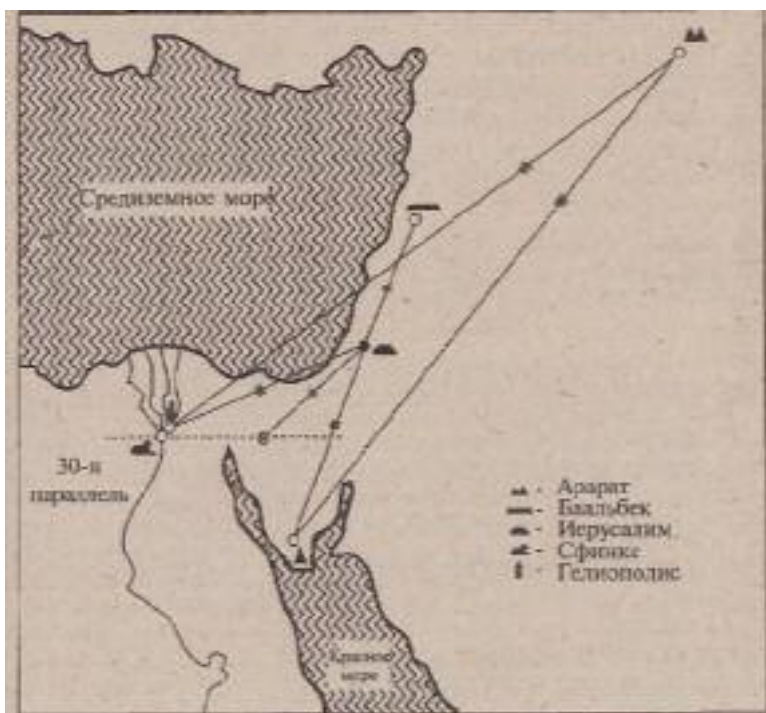
над попередньою, так що при переміщенні по галереї в гору, вона звужується. Над третьою ступінь кою вздовж всієї галереї тягнеться цікавий жолоб невідомого призначення, а на підлозі, по обидва боки від головного проходу, зроблені на більш високому рівні доріжки із видолбленими в них загадковими нішами. Про ці речі вчені дуже рідко згадують, тому що пояснити їх символічний зміст дуже важко, а «експерти» говорять, що практичного значення ці складні жолобки та ніші не мають, але пошкодження стін біля кожної ніші підказує нам, що щось із них було взято із використанням сили. ...» І дали описувати можна Піраміду у такому дусі, що більш ніж що переконає нас всіх про існування якогось потужного виробництва у цій споруді, обладнання якого зразу ж демонтували, а саму споруду залишили. Ми не будемо входити у полеміку, чому це обладнання демонтували, але те що воно виконувало досить важливі функції для того суспільства, яке його збудувало, безперечно.

Малюнок 6. Розміщення «камер царя та цариці», де ніколи не було знайдено ніяких мумій, але знайшли «багато повітряних шахт» - узькі канали – 8x8 дюймів (20x20 см.).

Цікаво, що ці шахти продовжуються до зовнішньої кладки Піраміди і їх не має в жодній піраміді Єгипту. Але шахта із камери «цариці» до зовнішньої кладки не доходить, а це заперечує гіпотезі постачання до камер повітря

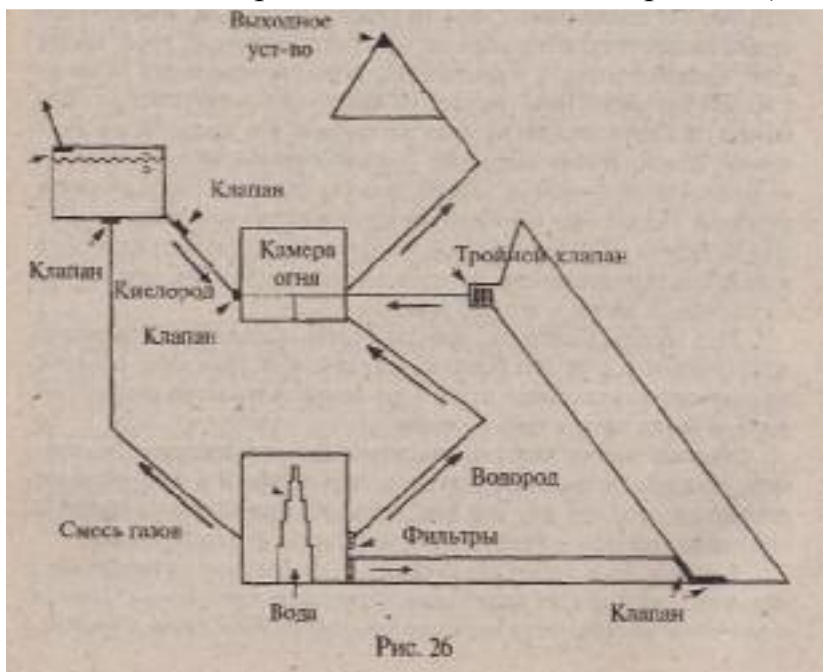
завдяки цим шахтам. В той же час чомусь вони були збудовані і виконували якусь функцію (!). Можна багато навести нових і найновіших свідчень, що Велика Піраміда (яку звать Пірамідою Хуфу) не була збудована для того чи іншого фараона, а всі розповіді про поховання в них більш для професійних єгиптологів та прибічників бачити історію простою лінійною науковою доктриною. Для нас цікаві ті теорії, які трошки реальніше з наукової точки зору пояснюють всі збережені часом феномени. А саме концепція Закарія Сітчина, який знайшов у свій час дуже багато несподіваних закономірностей геометричних та географічних. В першу чергу всі ці об'єкти стародавнього Світу, а саме Баальбек (багатотонні – три 800 т. блока, як для ракетодому), Єрусалим, Сфінкс, гори Арарат, Геліополіс він в'яже в єдину систему трас повітряних кораблів (космольотів), якими користувалась людська раса у період виробничої експлуатації Пірамід. Алан Єлфорд вважає, що він знайшов місцезнаходження космічного центру, про який казав З.Сітчін, на 33 градусі 22 мінутах східної довготи, на однаковій відстані від Геліополіса і Умм Шумара. Це місце поряд із містом, яке називають – «насиченим печерами та тріщинами», а це перегукується із вірою єгиптян у підземний світ – Дуарт. Цікаво, що гора Сіон в Єрусалимі, на рівних відстанях від космічного центру і Баальбека (десь на 166 міль по Алану Єлфорду), а також знаходиться на одній відстані від Умм Шумара та Геліополіса. Роблять припущення, що в Єрусалимі був створена диспетчерська.

Малюнок 7. Траси космольотів і космічний центр на Сінаї (по Закарію Сітчину і Алану Єлфорду).

Все це дуже цікаво, особливо про космологи та диспетчерські центри, а все ж таки яка технологія була застосована для виробництва у Піраміді? В чому її сенс? Безумовно тільки одне, що то була якась потужна енергетична установка. Але яка?

Алан Єлфорд розповсюджує ідею Стена Майера і наводить таку гіпотезу, що в Піраміді виробляли і застосовували на практиці «водне паливо», а саме розчиняли воду на кисень та водорід, а останній спалювали, що і давало величезну кількість енергії, що підтверджується і каналом від Нілу під Пірамідом (є вода). Ця гіпотеза знайшла відображення у схемі роботи цієї технології із прив'язкою до Великої Піраміди (див. малюнок 8).

Малюнок 8. Схема дії енергетичної установки на принципах Стена Майера за гіпотезою Алана Єлфорда у Великій Піраміді.

Не вдаючись в специфічні питання функціонування цієї енергетичної установки, яка все ж таки нам здається знаходиться на рівні ХХ століття, а не на тому високому рівні, на якому працювала раса людства 4000 років у глибину віків від нашого часу. Людство не те що втратило знання, а повинно було вийти на рівень, на якому ці знання йому можна буде повернути. В цілому Світ вже знаходиться на досить високому рівні.

Тому ми і даємо своє бачення всіх фактів, які наведені Закарієм Сітчиним та Аланом Єлфордом і які нам дали дослідження Карпат істориками Україна. Сутність нашої концепції полягає у тому, що раса людства у ті часи використовувала енергію більш могутню, а ніж спалювання водороду. На цю думку нас навели слідуєчи строки із «Міфів Кура», які були знайдені на шумерській, аркадській та асирійській мовах : «...Нінурта був розчарован,

що війна закінчилась мирною угодою, а не повним розгромом противника. Тому він усю свою лють обрушив на обладнання, яке залишилось в Екуре. Роздивляючись в приміщенні «камінці» (може це кристали були? – ідея наша), Нінурта розпоряджався, що з ними робити – знищити чи взяти із собою. Можливо, у приміщенні «цариці» він знайшов «Камінь (SHAM) Долі» - камінь із червоним відтінком. Нінурта наказав його виламати та знищити. Він пояснював, що сила каменю використовувалась, щоб «його узяти у полон, вбити, слідкувати за ним, щоб вбити». Цей камінь описується у поемі, яка присвячена Богині Нінхурсаг, таким чином – «Він дає силу, як лев, на якого ніхто не сміє напасти». В даний час загадкова ніша в «камері цариці» пуста, і її призначення ніяк не можна пояснити.

Далі Нінурта піднявся по Великій галереї до камери царя. Там він знайшов GUG – «Камінь, який знаходив напрям». «Тоді, в той день, Визначаючій долі, Нінурта витягнув камінь GUG із ніші і розбив його». Він велів також знищити завірні прилади із трьома знаками: SU – «Вертикальний камінь», KA.SHUR.RA – «Страшний, Чистий камінь, який відкриває» та SAG.KAL – «Твердий камінь, який знаходиться по переду».

Потім, повертаючись по Великій галереї, Нінурта зломив і знищив, як вважав за потрібне, різнобарвні «камені», які створювали ефект радуги. У тексті називають 22 із цих пар каменів, чи кристалів, назви інших не вдалось розібрати. В даний час в стінах Великої Піраміди, над кутом Великої галереї, знаходиться 27 пар пустих ніш, а ще одна пара – на Великій сходинці.»

Так що наша зацікавленість у каменях має глибоке підґрунття.

Ви тільки подивіться на ці камінці у Карпатах:

Фото М. Кугутяка. Т.з. «жертвна чаша» сліди встановлення приладів

Фото М. Кугутяка. Сліди встановлення приладів

Фото М. Кугутяка. Сліди встановлення приладів

Але саме цікаве то, що у Карпатах каміння збереглись і не пошкоджені. Взагалі ті прилади, які використовували 4000 років до теперішнього часу не знищували так сильно каміння, які використовувались, як конструкційні елементи, а можливо і не тільки як конструкційні елементи. Подивіться на камінь із виїмками і Вам все стане зрозуміло. Те що камінь зберігся це досить цікаво і дає надію на те, що фахівці зможуть розгадати загадку будівельників цих приладів.

А головне те, що ми вже зараз можемо стверджувати, що такі самі виробництва, як у Карпатах були і в Англії. Всім відомий Стоунхендж. Він має таку ж орієнтовку, як і залишки енергетичної установки в Карпатах.

Світлина 25. Загальний вигляд каменя з річками. Вид зі сходу

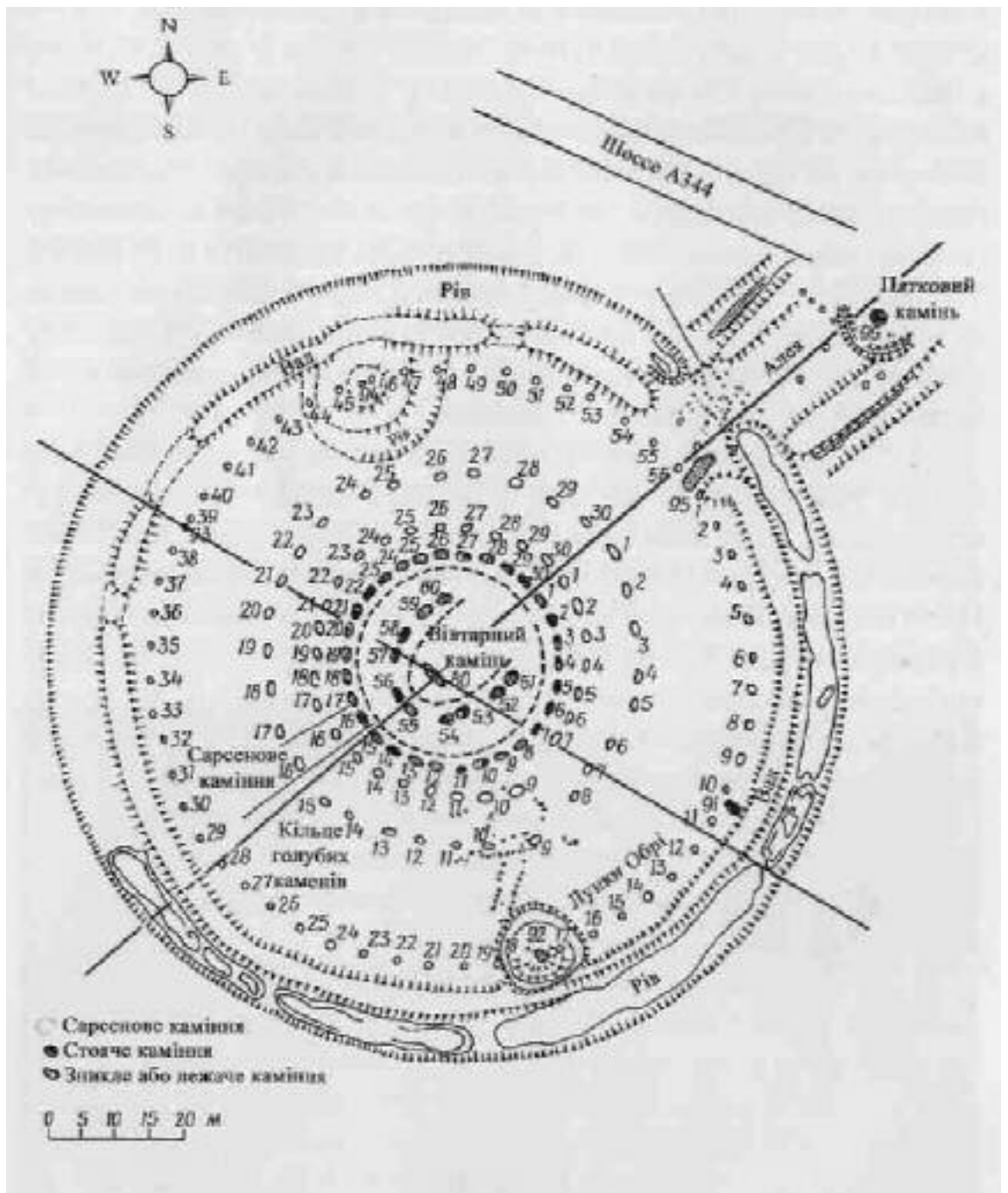

*Світлина 26. Загальний вигляд каменя з виїмками.
Вид з північного сходу*

57

Фото М. Кугутяка. Сліди встановлення приладів

А саме головне – зверніть увагу на «замки» кріплення брил у СТОУНХЕНДЖІ та на фото із наших Карпат. Дійсно їх робили по однаковій технології, чи ні ?

СТОУНХЕНДЖ

СТОУНХЕНДЖ

Висновки

1. Стоунхендж не старовинна обсерваторія і не дослідницький центр, а величезне старовинне підприємство по виробництву енергії.
2. Карпати дають ключ до пізнання старовинної технології, треба тільки вивчати фахівцям різних напрямів, в першу чергу, фізикам та інженерам.
3. Каміння мають велику енергетичну силу, яку 4000 тисячі років до нашого часу вміли використовувати і можливо не стільки кристали, а зв'язок із землею має значення.